

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. в Нью-Йорку:
ВАРЧЕ 7-4125
УНСоюз: ВАРЧЕ 7-5337

РІК LXXVIII. No. 6.

TWO SECTIONS (SECTION I)

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК,

ВІСІРОК, 12-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1971

Ч. 6.

VOL. LXXVIII.

КОРОТКІ ВІСТІ

Понеділок, 11 січня 1971

В АМЕРИЦІ

ПАСАЖИРСЬКИЙ ЛІТАК ТИПУ 707 ЗУДАРИВСЯ поблизу Ньюарку, Н. Джерсі, з невеличким навчальним літаком, залюта якого — пілот — інструктор і студент, загинули. Не зважаючи на пошкоджене крило, команда пасажирського літака "Амерікан" з 7 осіб зуміла щасливо осісти на землю, врятувавши своє життя та життя 14 пасажирів. Літак летів із Сан-Франциско до Ньюарку.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ЛЮКСУСОВИЙ КОРАБЕЛЬ "АНТІЛІС" наскочив на підводні каміння, вибухнув і загорівся в районі малих островів поблизу Барбадосу. Катастрофа сталася в неспокійному морі, але всіх пасажирів і команду корабля, разом понад 600 людей, врятовано. Більшість потерпілих підбрав англійський корабель "Квін Елізабет II", а інших врятував французький транспортний корабель "Суфрен". Серед бурхливого моря, перебуваючи на рятувальних човнах, люди рятували один одного. Усіх потерпілих щасливо перевезено до острівної країни Барбадосу.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЛЯ МІЖНАРОДНОГО РОЗВИТКУ прохатиме американський Конгрес підвищити економічну допомогу для країни, що розвивають свою економіку. Загалом сума допомоги має становити 1,7 мільярд доларів. Але керівник Організації для Міжнародного Розвитку Джон Генатт сказав, що він не сподівається від Конгресу особливо великої фінансової підтримки.

КАТОЛИЧКА ЦЕРКВА ПІД РЕЖИМОМ КАСТРА НА КУБІ переживає важкі часи, однак, тепер між Ватиканом і Кубою починають налагоджуватися трохи кращі відносини. Про це повідомляла католицька організація в Мехіко, стверджуючи, що хоча на Кубі не вистачає католицьких священиків, шкіл, підручників, релігійної літератури, — режим тепер не переслідує Католицької Церкви.

МАРКСИСТСЬКИЙ УРЯД В ЧІЛЕ вирішив створити в населених пунктах "народні суди", які будуть судити обвинувачених у невеличких провинках. Такі "народні суди", складені з місцевих жителів, є новиною в Чілі. Президент — марксист д-р Алленде вважає, що їх створення буде ще одним кроком Чілі "до соціалізму". Суди будуть карати грішників, прилюдно доганяючи, або й примусово працею — замінюючи вулиці, чистіщення парків тощо.

КВЕБЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ ОБВИНУВАЄ ЧОТИРЬОХ членів воєнної організації сепаратистів у викраденні й замордуванні провінційного міністра праці П'єра Ляпорта. Всі четверо заарештовані й над ними буде суд. Один із заарештованих, на прізвище Сімар, виявив, що Ляпорт намагався втекти і що викрадачі вирішили задушити його з допомогою нагрудного релігійного ланцюжка, що його Ляпорт носив на шиї. Інший заарештований, Жак Роз, відмовився давати свідчення, називаючи законний уряд провінції Квебек "вільною".

СЕНАТОР МАЙЛІМ ПРОКСМАЙР, голова об'єднаної Економічної підкомісії, виступив з обвинуваченням Уряду в тому, що частинна фондів з програми "Харчі для Миру" йде на закупівлю зброї. На таке обвинувачення відповів керівник Центрального Фінансового Бюро Елмер Статте. Він пояснив, що уряди країн, які користуються програмою "Харчі для Миру", можуть при потребі і за згодою ЗСА закуповувати деяку кількість зброї для оборони своїх країн. На таку операцію дозволяє закон ч. 480, схвалений Конгресом у 1954 році.

У СВІТІ

В ПАЛАТІ ГРОМАД В ЛОНДОНІ ЗАПОВІДЖЕНО інтерпретацію одного соціалістичного посла в справі виділення з Британії німецького комуністичного авантюриста Руді Дучке, який втік був із Східної Німеччини, щоб не служити у війську, та провадив студентським заворушенням у Західному Берліні й Парижі. Йому спершу признали були політичний азил в Британії, під умовою, що не буде займатися політикою. Поліція ствердила, що він раз-у-раз параджувався з різними міжнародними комуністами і тому зламав згадану передумову.

КОНФЕРЕНЦІЯ БРИТИСЬКОГО КОММОНВЕЛТУ ВДВУДЕТЬСЯ цього тижня в Сінгапурі. Бритійський прем'єр Едвард Гіт і канадський прем'єр Пієр Елліо Трудо прибули в дорогу на ту конференцію до Індії на розмови з індійським прем'єром Індірою Ганді, яка проте не може виїхати з Індії з уваги на клопоти пов'язані з передвиборчим періодом.

СОВІТИ НАПОЛЯГАЮТЬ у переговорах з ЗСА про обмеження стратегічної зброї, щоб розмовувати офензивну від дефензивної зброї та щоби спершу обмежити обсяг пільну ракетну протиракетну оборону. Америка — твердить преса — стоїть на становищі, що треба одночасно брати на увагу обидва роди зброї та відкидає советську вимогу, що треба обмежити також число американських бомбовиків, стаціонарних в Західній Німеччині та атомово-підводні човни з засягом ракет до СССР.

В ПОРЯДКІ ЗНОВУ ВІДВІДУСЯ між державним військом та палестинськими партизанами. Обидві сторони одна одній закладають започаткування стрілянини. Палестинські партизаскі організації знову звернулися до "революційних" режимів Єгипту, Сирії, Алжирі й Лівії за підтримкою.

В АФРИКАНСЬКОМУ КАМЕРУНІ ЗАСУДИЛИ на смерть також католицького священика, 44-річного Альберта Ндонго, поруч 5-ох інших засуджених на розстріл. Названий список признав, що він належав до опозиційного супроти тамашнього режиму табору, але заперечує, наче б він був причетним до будь-якого насильного акту та наче б він такі акти одобрював.

НА МАЛІЗІЮ У ПІВДЕННО-СХІДНІЙ АЗІ СТА-ЛАСЯ катастрофа поєнві, як наслідок зливних дощів, що йшла впродовж 100 днів. Америка вислала туди в рамках допомогової акції також 6 гелікоптерів з Таї (Сіаму), якими втримувались зв'язок між місцевими й селами, що стали опустелами серед вод.

В ТУНІСІ ЗВАНЕРУВАВ експеримент із примусовою сілсько-господарською колективізацією. Селяни ставили масовий опротив, радше вбивали худобу, замість передавати їй в колгоспи, та переводили саботажі. Уряд внаслідок сотні осіб, але врешті завернув пішовши на компроміс — добровільні сілсько-господарські кооперативи та приватної власності. Зате обидві Тунісії Альжир і Лівія переживають експерименти, що їх проводять тамашні советські "соціалістичні" уряди.

Залога „Аполло-14” готова до лету на Місяць в дні 31 січня

Члени залоги „Аполло-14”, астронавти Ален Б. Шепард і Едгар Д. Мічелл випробовують знаряддя із їхнього місячного „транспортника”. Відбувається це випробовування в штучно створених умовах невагомості на одному із транспортних літаків KC-135.

Гюстон. — Тут і на Кейп Кеннеді, Флорида, закінчуються підготовчі праці до нової експедиції на Місяць, що має початися 31 січня ц. р. і завершитися десантом на цьому супутнику Землі в дні 5 лютого. Залогом космічного корабля „Аполло-14” складатимуть капітан флоту Ален Б. Шепард, командир флоту Едгар Д. Мічелл та майор лютунських збройних сил Стюарт А. Руза. Кап. Шепард, один із найстаріших американських астронавтів, був першим учасником космічного лету, що відбувся в 1961 році і тривав всього 15 хвилин із засягом 302 миль. Тепершній лет „Аполло-14” на Місяць і назад на Землю триватиме дев'ять днів і має відбутися 500.000 миль дороги.

Жиди у ЗСА продовжують антисовєтські виступи; пошкоджено бомбою советський культурний осередок у Вашингтоні

Нью-Йорк. — Провідник Жидівської Ліги Оборони рабін Меір Кагане заявив, що очолювана ним організація зорганізувала спеціальні групи з метою ідентифікації груп за советськими дипломатами у ЗСА, зачіпати і непокоїти їх. Він же сповістив, що головним завданням цього „турбування” советських дипломатів має бути спровокування кризи в советсько-американських взаєминах і припинення „будування мостів порозуміння” понад жидівськими трупами. Жиди будуть непокоїти беззастовно персонал советських дипломатичних представництв у ЗСА, щоб зробити їм їхнє перебування у ЗСА нестерпним. Склад таку заяву рабін Кагане в неділю 10 січня в оточенні членів очолюваної ним організації під час пікетування советської місії до Об'єднаних Націй при 136 Іст 67-ма вулиці. Протягом останніх днів члени Жидівської Ліги Оборони ідентифікували за кожним советським автомобілем, яке виїжджало з будинку советської місії, облюбували советський автобус і окремих членів місії. Два дні перед тим, у п'ятницю 8 січня, невідомі причинники підклали бомбу при вході до будинку культурного осередку советської амбасаді у Вашингтоні. Розірвавшись, бомба роззалила залізну браму і повививала шибви в будинку. Жертв у людях не було. Зараз після вибуху акась жінка сповістила пресу про вибух, заявляючи, що це тільки початок, і закінчуючи своє повідомлення гаслом Жидівської Ліги Оборони „Ніколи знову”. Державний департамент ЗСА перепроєсив за цей випадок советську амбасаді і висловив готовність заплатити заповинувати бомбою шкоду.

Кількість безробітних у ЗСА збільшилася до 6 відсотків, або 4 600 000 осіб

Вашингтон. — Кількість безробітних у ЗСА збільшилася в грудні мину. року до 6 відсотків, не зважаючи на закінчення страйку в Джепріметвах Джеренал Моторс. Усіх безробітних в тому місяці було 4 600 000 осіб, тобто, їх число досягнуло найвищого рівня за останніх дев'ять років. В листопаді кількість безробітних

Голова шефів об'єднаних штабів ЗСА адм. Мурер відвідав Камбоджу

Сайгон. — Адмірал Томас Г. Мурер, голова шефів об'єднаних штабів перевів кілька годин в столиці Камбоджі Пномпені і вернувся до Сайгону скласти звіт секретареві оборони Мелвінові Лердону про тамашню ситуацію, поки вони обидва вернулись до Америки і Лерд складе звіт президенту Ніксонові. Мелвін Лерд і адмірал Мурер перевели інспекцію деяких американських влаштувань у Південному В'єтнамі та відбули наради з найвищими американськими й південно-в'єтнамськими військовими й цивільними особами у Сайгоні. Прилетів туди теж на ті наради головний командир американських збройних сил на Тихому океані адм. Джан Маккен. Секретар Мелвін Лерд висловив велике адоволення зростом і станом збройної сили Південного В'єтнаму та поступом у так званій пачифікації тамашнього краю, себто заведенні спокою і безпеки на провінції. Тому, що з Камбоджі наспіли невісткі вістки про тамашню воєнну ситуацію, зокрема, про неадачу зусиль державного війська очистити шлях між столицєю Пномпенем та сдиним портом Камбоджі Компонг Сомом, то секретар М. Лерд не зміг сам полетіти туди, вислав адмірала Мурера на розмову з прем'єром Камбоджі ген. Ловом Нолем. За твердженням газет, секретар М. Лерд запропонує президенту Ніксонові виконати заповіджений вже раніше план зменшення американської збройної сили у В'єтнамі до 1 травня ц. р. до 284.000 військовиків. Тепер в їх там 335.500, а було за през. Джансона 549.500.

В Нью-Йорку розпочалися ізраїльсько-арабські переговори про мир

Об'єднані Нації. — Шведський дипломат Гуннар Яррінг, який від листпада 1967 р. став офіційним представником і посередником Об'єднаних Націй для переговорів про замирнення на Близькому Сході, вернувся в минулу неділю 10 січня ц. р. з Єрусалиму, куди він полетів на запрошення ізраїльського уряду. Тому, що всі заінтересовані сторони одностайно погодилися, що переговори повинні бути тайними, не подано ніяких суттєвих подробиць про ті наради Яррінга в Єрусалимі, яким офіційно повідомлення, що наради були „приватними, діловими і корисними” та що Гуннар Яррінг вислухав ізраїльських пропозицій, що їх погодився передати арабській стороні. Газети звертають увагу, що коли Ізраїль оголосив якісь пропозиції, то це відхилення від його дотепершньої тактики, якою було тільки вислухання арабської сторони. Тим часом єгипетський міністер закордонних справ Махмуд Ріад ідзид в Лондоні у Парижі і заявив, що три великі держави — СССР, Британія і Франція — погодилися, що треба „накинати” Ізраїлеві мир, а тільки ЗСА підтримують Ізраїль.

Советська поліція пошкодує автомобілі американців у Москві

Москва. — Коли кореспонденти „Ньюзіку”, „Вашингтон Посту” й агенції „Асоційейтед Пресс” запаркували свої автомобілі на вулицях Москви і коротко після того вернулись туди — знайшли сової авта сильно пошкодженими: з вибитими вікнами та порізаними колесами. Ніхто з них не має ніякого сумніву, що зробили це — за наказом згори — самі советські поліцейські, бо вони одиноким можуть відрізати авта замахалих у Москві американців від інших возів, та, крім того, советські агенти ідзять завжди за американськими кореспондентами й дипломатами. До кількох осіб з американської амбасаді підходили люди з запитом, „що вони ідзили б, якби їх побило” та з аргументом поучуванням про „сіоністичних екстремістів”, які ніби підтримували американськими властями — нападуть советських дипломатів в Америці. За твердженням московського кореспондента „Н. Й. Таймсу”, советські власті такі не вислі розуміють, що жидівські антисовєтські виступи в ЗСА роблені без ніякого зв'язку з американськими властями та що американська влада поборює ті виступи й охороняє советські амбасаді й інші установи. Під кінець минулого тижня советський міністер закордонних справ Андрей Громико викликав до себе американського амбасадора Джейкоба Біма й особисто заклад перед ним гострий протест проти вибуху бомби перед будинком советської культурної місії у Вашингтоні. Розмова Громики й Біма тривала понад одну годину. Советська преса продовжує антиамериканську нагілку у зв'язку з жидівськими демонастраціями проти представників СССР в ЗСА та водночас далі заперечує, наче б в СССР існував антисемітизм: мовляв, жиди в СССР мають „ті самі” права й можливості, що всі інші советські громадяни.

Проф. Я. Славутич доповідав на науковій конференції в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — Наприкінці грудня минулого року тут відбулися річні конференції наукових товариств Америки. На сесії Американського Назвознавчого Товариства д-р Я. Славутич, професор Альбертського університету, прочитав доповідь на тему „Українські місцеві назви в Західній Канаді”. Лише в самій Альберті виявлено близько ста місцевих назв українського походження, з яких тридцять офіційно визнані — вживаються вони в поштових довідниках, на географічних картах Канади тощо. Серед місцевих назв є Мазепа, Мирнам (від вислову „мир нам”), Вільна, Ук-альта (від „Україна” та „Альберта”), Україна, Новий Київ, Антон Лейк...

Прикро згадати, що на загаданий конференції, де взяло участь коло 50 американців, крім проф. д-ра Я. Жили з Тексасу та д-ра Р. Білаша з Вініпегу, не було нікого з українських науковців Нью-Йорку, Філадельфії та околиць. Завжди присутній проф. д-р Я. Рудницький цього разу не зміг узяти участі — саме тепер він досліджує місцеві назви Австралії та Азії.

В панелі-дискусії ПАБНА взяло участь 150 діячів поневолених народів

Нью-Йорк, 10 січня. — З ініціативи Приятелів АБН в Америці (ПАБНА) відбувся тут в приміщенні Єстонського Народного Дому успішний панель-дискусія на тему „Чи духовна та політична перестанова вільного світу в 1970-их роках?” В ролі панелістів взяли в ньому участь: Амбасадор Китайської Місії при ООН д-р Ю. Танг Ліу, професор Сітон Гол Університету і голова Федерації Угорських Повстанців д-р Андрас Погані, професор Нью Джерсі Комоніті Коледжу і представник латвійців, проф. Доуанте Газнерс, професор Бриджпортського Університету і генеральний секретар Румунської Селянської Партії проф. Джердже Попеску-Вотосані, та співробітник журизу „Визвольний Шлях” і представник українців д-р Володимир Савчак. Модератором панелі-дискусії був голова Політичної Комісії ПАБНА Карло Андреанскі.

Приявних на панелі було 150 осіб, запрошених провідних діячів поневолених народів та представників американських антимоністичних організацій. Між приявними був теж Лашло Паштор — крайовий директор Відділу Національностей Республіканської Партії, проф. Алп — почесний голова Комітету Поневолених Народів у Філадельфії, посол Вартош — колишній посол Чехо-Словацького Парляменту, та ряд визначних діячів кувінців, як теж балтійських і кавказських народів. Українську групу склали із 15 осіб, очолював голова Українського Відділу ПАБНА М. Шпонтак.

Головною думкою дискусії було питання духовної одності, тісної координації та співпраці поневолених народів і конечності передання американській публічній опінії досвід поневолених народів у поборюванні комуністичної загрозі. Учасники панелі і дискусії в ряді молоді висловлювались за поширенням акцій та ідей ПАБНА серед студентської молоді на терені університетських кемпусів. Дискутанті теж висловили побажання, щоб відбували частіше подібні зустрічі і панелі.

Після панелі і дискусії відбувся коктейль, при якому ішли далі розмови про спільні дії поневолених народів.

На українські студії в Гарварді: тисяча доларів, що варті мільйона

Нью-Йорк. — З Фонду Катедрі Українознавства інформують, що 23 робітників сталено-будівельної компанії Ілленд-Райрсон біля Чикаго самі спонтанно збирали між собою та переслали на поширення українських студій в Гарвардському університеті одну тисячу доларів.

Українські студії в Гарварді знайшли вже найширший відгомін та щиро підтримку серед українського громадянства в ЗСА, як в моральній, так і матеріальній площині. Ініціатори цих студій та численні ентузіастів цієї справи в поодиноких громадах докладали й докладають всіх зусиль, щоб довести до найширших кругів нашого громадянства свідомість важливості цих студій. Скликувано і влаштовувало зустрічі, вечірки, проголошувало відклики зокрема до заможніших громадян, які могли собі дозволити на більшій пожертві. У висліді, досі зібрано вже понад 800.000 доларів і тепер продовжується кампанія, щоб у найкоротшому часі доповнити цю суму далішніми чотирма сотнями тисяч доларів, що вможливить встановити другу з черги катедру українських студій в Гарварді.

Відгук українських робітників із загаданої сталено-будівельної компанії є в цьому відношенні унікальний, бо фонд зібрано з ініціативи однієї з них, щоб — як сказано в їхньому супровідному листі — допомогти українській науці в західному світі голосити правду про Україну. Згадану суму \$1.000 українські студії в Гарварді склали: Теодор Олійник, Федір Олійник, Василь Мельник, Іван Великий, Володимир Луценко, Степан Дичко, Михайло Левницький, Михайло Гулик, Іван Винник, Михайло Данилишин, Михайло Ханас, Михайло Заставний, Ілько Матвішин, Ярослав Кухор, Михайло Панасюк, Дмитро Секул, Петро Гриний, Олександр Гридний, Василь Буриняк, І. В. Іван Пірко, Василь Мамцій, та Остап Кушнірук. Складена цими працівниками по жертва одної тисячі доларів має мільйонну вартість у моральному відношенні — висловився представник ФКУ.

Представники керівних органів УРДП відвідали УНСоюз і „Свободу”

Представники УРДП під час відвідин в Головному Канцелярії УНСоюзу. Сидять (зліва): ред. В. Бендер, інж. Ф. Гаско, проф. М. Воскобієв. Стоять: заст. гол. пресвідця УНС В. Сохан, гол. касир П. Пуцило, С. Телешний, І. Пізюра, ред. Б. Кравців та гол. секретар УНС д-р Я. Падох.

Джерзі Сіті, Н.Дж. — З нагоди відбутного в Чикаго в дні 25 - 27 грудня 1970 року з'їзду Української Революційно-Демократичної Партії, УРДП, представники керівних органів цієї партії відвідали Головну Канцелярію УНСоюзу та редакцію „Свободи”. В складі групи були: інж. Федір Гаско та ред. Віталій Бендер — заступники голови УРДП, проф. Михайло Воскобієв і Семен Телешний — члени ЦК УРДП, та Іван Пізюра, член Контрольної Комісії. Відвідувачі поінформували, що на з'їзді в Чикаго, який пройшов без виступів опозиції, було вироблено й прийнято нову Програму і новий Статут, на базі попередніх, але із врахуванням умов довготривалої еміграції. Про (Закінчення на стор. 4-й)

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Завдання на 1971

Тепер уже водиться, що на початку кожного року поодинокі особи, родини, громади і народи ставлять собі відповідні завдання та схвалюють, необхідні фонди на їх здійснення. Як же завдання стоять перед нашою громадою на цей новий 1971-ий рік, що також започатковує нову декаду?

Вважаємо, що на першому місці цих завдань треба поставити завершення задумів, що їх не пощастило здійснити в минулому році. Між ними, коли мова про всю нашу громаду, є два найважливіші: акція за патріархальне завершення структури помісної Української Католицької Церкви і збірка фондів на дві далішні катедри Інституту українських студій в Гарвардському університеті.

Минулого року в тому часі „Свобода“ висловлювала сподівання багатьох, що той рік буде для українців „патріархальним роком“. Сподівання мали свої добрі причини. В жовтні 1969-го року відбувся Аризонський Синод УКЦеркви, на якому і схвалено конституцію її патріархального устрою і, здавалося, що справа буде поладана. На жаль, сподівання не здійснилися і в цьому новому році треба нових заходів, щоб вони таки стали дійсністю.

Говорячи про патріархат УКЦеркви, не можна не згадати, що православні українці сподівалися минулого року і налевно прагнуть тепер, щоб відбувся Собор усіх членів Української Православної Церкви. Зваживши на рішальну роль, яку мають наші Українські Католицька і Православна Церкви, їх організаційне завершення має важливу вагу не тільки для самобереження і розвитку українців в діаспорі, але й для українського народу взагалі.

Про історичну вагу і потребу поширення та закріплення українських студій в Гарварді не приходиться говорити, бо вона наявна. І тоді, як — для прикладу — акція в справі патріархату УКЦеркви натрапляє головним чином на величезні зовнішні труднощі, то справа поширення українських студій в Гарварді тепер уже залежить виключно від нас, від нашої громади та її жертвенності. Було б невблагливим прогавленням історичної нагоди, якщо ми цього нашого завдання в цьому році не здійснили б.

Перед нами ще багато інших завдань. Український Національний Союз продовжує свій похід до 100 тисяч членів, мають велику і корисну пляну Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресовий Комітет Америки і Комітет Українців Канади та всі інші установи. Не все можна виконати і не все можна здійснити, але налевно можна вчинити більше, ніж те, на що ми спромоглися в минулому році. В американській Армії кажуть, що трудніше виконувати негати, а неможливе вимагає деякого часу. Ми повинні прийняти цю тезу для нашої праці в цьому новому 1971-му році.

Совєтська облуда

Совєтський уряд зголося офіційний протест проти злогодиного настання комуністичних дипломатів „свідомістю худітв“ в Америці та загрозив, що коли вони буде продовжуватися, то такої самої долі зазнають американські дипломати в СРСР. Водночас, за існуючим в СРСР звичаєм, совєтський партійно-політичний апарат „обурення народних мас“ всі газети поклали протиамериканську нагірку з цього приводу, до амбасад ЗСА в Москві зголошуватися „делегатів“ з протестами.

Нагірку в обороні нбї загрозених совєтських дипломатів в ЗСА сполучено з кампанією в обороні „переслідуваної“ американської муринки, комуністичні Анджелі Дейвіс, яку обвинувачують в причетності до збиства, скоплення судді і т. п. злочинів. Совєтська пропаганда представляє Анджелю Дейвіс як жертву політичної і расової нагірки з боку американської влади.

Пересічний совєтський громадянин, годований 50-річною забраною пропагандою, не всім зрозуміти, що в Америці існує право всіх громадян маршувати з протестними табличками однаково перед амбасадю СРСР, як і перед Білим Домом. Можливо, що в СРСР одиниці, які не знають про повну незалежність американського суверенітету від адміністрації. Але неможливо, щоб не знали цього члени совєтської партіїно-державної верхівки, інформовані своїми амбасадорами, кореспондентами і шпигунами. Вони знають про відносини на Заході, як і аверс Захід знає, що в СРСР ніхто не може демонструвати проти будь-якої чужої амбасаді, якщо не зорганізують тих демонстрантів самі совєтські поліціїанти. „Обурення“ совєтських правителів на американський Уряд, що той нбї толерує демонстрації жидів — штучне і фальшиве. Очевидно, вони воліли б, щоб американська поліція дозволяла Анджелі Дейвіс пакувати револьвери підпідсудним в залі розправ, щоб вона стріляла до демонстрантів перед совєтською амбасадю. З політичного боку ці простоти вказують не на „співіснування“, а на холодну війну.

ДВОСІЧНА ПОЛІТИКА

Добрий знавець, східно-європейських справ Гаррі Шворц з „НН Таймсу“ по-твордів у своїй статті „Проблеми Москви“ правду, яку знали всі народи, від українців, балтіців і молдаван до народів Кавказу і центральної Азії, а саме, що вони прагнуть до самостійності і перебувають у колоніальному стані тільки під тиском терору.

Гаррі Шворц слушно звертає увагу на двосічну зброю, що нею користувався Кремль у лобовуванні Заходу: він підсунув націоналізм серед колоніальних народів Азії й Африки, щоб винистити відтілю впливи західноєвропейських держав, а тепер відкодиється з давленої совєтською окупацією націоналізм неросійських народів СРСР: „українці, латві, азербайджанці, грузини, узбеки й інші запитують, чому вони не мають права на самостійність нарівні з єгиптянами, замбіянами, пакистанцями.“

Очевидно, цього назверх не видно. Це, так би мовити, підсилення течія, для ока захована, але видна аналітикам, які дивляться глибше і далі в процесі, з яких складається історія держав і народів. Можна журитися, що на вулицях Києва, Харкова, Полтави не чути української мови, але не було чути й такої у березні 1917 року, а в квітні вже маршувала Вождьмирською вулицею в Києві 100-тисячна маса магіфістантів з жовто-блакитними прапорами і співом „Заповіту“. Кожен український турист із ЗСА чи Канади твердить, що по всіх містах України, коли звернувся до першого-з зустрічного по-українськи, то відповідало також по-українськи. Тому годі судити по назверхніх проявах. Шворц правильно вказує на останній приклад з Гомулюком: одного тижня він був на вершинах влади, впливів, популярності, на другий тиждень зник, змитий з поверхні політичного життя недовольством народом.

Російсько-большевицька імперія ще сильна. Що більше, вона змагає до „дирітету“ в модерному озброєнні з ЗСА, і західні фахівці стверджують, що в деяких родах зброї Москва вже навіть випередила Америку. У кремлівській верхівці, як це було й за царських часів, одні прагнуть до зудару з ЗСА, покладуючись на ту свою збройну потугу, інші бояться такого зудару — власне з уваги і на загрозену „спину“ з боку комуністичного Китаю, і з уваги на настрій уярмлених народів. Трудно передбачити розвиток подій. Не виключені прерізи можливості. Американсько-бритицька дипломатія змагає до замирення на Близькому Сході, щоб зліквідувати теперішній військово-політичний монополізм Москви над Нілом і щоб у відволеному мирному часі Москва була примушена відкликати з-над Нілу своїх військовиків. Американсько-китайські кола таки переконані, що большевицькі не рішаються „зіпхнути в море“ Ізраїль, значить, що це означає б. атомову війну з ЗСА, і що большевицька такої війни не хочуть. Але й такий розвиток подій не є виключенням. Не виключене — хоч сьогодні мало вірогідне — совєтсько-китайське замирення, із послідним совєтського натиску проти Західної Європи. Це означало б передусім провал політики Віллі Брандта й перемогу політики Вальтера Ульбріхта. Але на довгу мету — чи може втриматися така аномалія, як поділ Німеччини в центрі Європи?!

Москва веде і веде двосічну політику: розпалювання націоналізму в чужих державах і здавленням його у себе, підтримуваним страйків та руху за „громадянські свободи“ в Америці та здушенням всяких подібних проявів у себе, — підтримуваним пацифізму на Заході та скріпленим мілітаризму у себе. Але двосічна зброя знаходить різні прихильники. Ось, недавно колоніст Джозеф Алсоп вказав на двосічну політику, яку ведуть американські жидівські лідери. Вони майже поголовно належать до ліберальних обох головних партій в ЗСА, тих крил, які ведуть — за термінологією того публіциста — „політику слабости“ Америки. Але, у випадку вибуху нової війни, проти Ізраїлю, тих ліберальних жидівських лідерів „вважатимуть справедливо за винніків Ізраїлю“. І тоді залягані тепер у ліберальну руську лідерів жидівської спільноти в ЗСА, які голосують проти виставки на збройні сили, миттю втраять посілух не тільки у власних масах, а в усьому американському народі.

Політична тактика мусить ризувати змінюватися, відповідно до відносин у даній ді-тіжній-місцеві. Але політика на далеку мету повинна обережно користуватися засобами, що можуть виявитися двосічними. Деконсолідація була гаслом, що ним Москва знищала потугу західних європейських держав, і колишнім народам належить самостійність. Але деконсолідація не обмежить Азією й Африкою. Вона мусить охопити й євразійський обшир, похоронивши совєтську імперію.

Любов Колєньська

Н. БЕТТІ НАОМІ ФРІДЕН

„Жіночий визвольний рух“ став подією дня. В дописі Пола Вілкса до недільного додатку „Нью Йорк Таймсу“ з'ясовано постать однієї із провідниць цього руху.

Бетті Наомі Фріден — середнього віку ексцентрична жінка, волосся у вічному безладі, одяг неохайний — заширокі білі штани, відірвані гудзики (хто б турбувався неважливими деталями...), мас зичку говорити до себе, нікуди не співає — у вічному пошукуванні записок, книжок. Вона беззаставно на вичах, східних, пожеми різними прохарами людей, різного віку і різної статі, на телевізії, в Сенаті чи за паспорською проповідальницею — там, де тільки є слухачі. Недавно в Сенаті висунула свої тези про невідповідність жінок, про сексуальні гетта, про виключну владу чоловіків на найвищих становищах, і не даючи нікому прийти до слова — виїшла.

Хто така Бетті Фріден? Бетті Наомі Фріден — дівоче прізвище Гольдман — американська жидівка. Вона каже: „Важко твердити, що я є творцем визвольного жіночого руху. Йому дали початок історично-суспільні процеси і, якщо б не було Бетті Фріден, який вона мусила б постати. Увесь час я змагаюся за визволення кожної жінки у цій країні, але сама ще досі не досягнула повноти життя“.

Бетті Фріден народилася в Персі, Іллінойс, в 1921 році. Її батько — ювелір, мати — колиш. редакторка місцевої газети, описля закінчила те все, щоб стати жінкою і матір'ю: але це їй не вдалося, як і пізніше Бетті цього не зуміла досягнути. В школі Бетті була незвичайно здібною, жвавою, балакучою і скоріше зав'язувала приязнь з дівчатами, як з хлопцями. Її нещасть в тому, що ніколи не була надто привабливою, і її довгий ніс був предметом частих глузувань хлопців. Вчилася жити без приязні і майже без товариства. Високий інтелектуальний рівень не приносили їй нічого, крім добрих оцінок. Самітня, почувала себе оточена порожнечою — писала поезії, захоплювалася безлічно книжкою, творила свій окремішний світ. Щоб адекватно рівновагу в житті дочки, батько заборонив їй надмірне читання книжок, і вона це назвала жорстокістю. З приводу браку товариства та глузування товаришів вона втікала поза місто, на двинтар, і там „ронивши слози“, при заході сонця, скляла присягу: „Якщо я такий покійник, що мене ніхто не любить, я колись заставлю їх прийняти мене шквувати. Колись мугу мати хлопця і працю“. І від цього моменту зродилася далаша епопея її життя.

Коли її приймали до гурту, зразу й радо перетворювалася у типову, звичайну молодшу дівчину — школярку. Незвичайно здібна у фізиці, залюбки прикидалася, що всякий лабораторний експеримент для неї завдяки, ставала „м'якою жінкою“ і дозволяла за себе робити різні

праці. Сама пізніше признавалася, що радо відступила б прийняти тридцять точок „Ай-Кю“, (спіят інтелігенції) в заміну за жіночу прихильність і популярність серед товариства.

По градації в 1938 р. студіювала в Іст Коледжі. Там здобула приятелів, і проф. К. Кофіра уважав її геніальною. Вона тоді написала: „Це вперше моя інтелігенція здійняла з мене тавро каліки“. Стала писати статті до різних журналів.

Іздалеку її можна пізнати по з'явотому светері, твідовій спідниці, „зіпери“, що застряг в половині дороги. Своєю студій покінула із „суцма кум ляде“ і здобула стипендію, що мала провести її аж до докторату. Вона сказала: „Усе це осяг, але більшим було б здобуття мужчини“. Увесь час, не заважаючи на свою геніальність, бачила перед собою мариво старої дівки.

Коли пізнала хлопця, він означав, що її осяги створять прірву між ними, і тому вона повинна зрестися стипендією, „зіпери“, що застряг в половині дороги. Своєю студій покінула із „суцма кум ляде“ і здобула стипендію, що мала провести її аж до докторату. Вона сказала: „Усе це осяг, але більшим було б здобуття мужчини“. Увесь час, не заважаючи на свою геніальність, бачила перед собою мариво старої дівки.

Вкінці вона пізналася з Карлом Фріденом і, по якійсь часі, вони одружилися, хоч уважали, що те все тільки звичайна конвенційність. Подружжя не було щасливим. Доходило до різних сучасок, включно із „літаючими тарілками“. У неї було трос дітей. По народженні другої дитини вона мусила своє життя рад не-рад, присвятити домі, і це стало її мукою, відчувала порожнечу і тільки часами уже могла дописувати до журналу. Вона казала: „В появіти мого чоловіка, правдивою жінкою в та, що увесь час вдома, вартість, бавитися з дітьми і не змагається з чоловіком“. В початкових роках подружжя вона заробляла більше від чоловіка, але казала, що „убити гроші, щоб не доходило до конфлікту“. Вкінці Бетті найняла служницю і цілком зайнялася редакційною працею. Вона тепер каже: „Мені тоді вигадало, що я з дому відстаю, як із саторії для умовохворих — в реальній, здоровій світ праці“. По двадцятих роках подружжя вона таки розійшлася із своїм чоловіком.

В 1963-му р. Бетті видала книжку: „Жіночий міг“. Над нею вона працювала п'ять років, досліджуючи життя жінок дома. У цій книжці вона насміхається із „легендарного американського міту жінки“, у чистій накрохмалений сукоцці, опікунки домашнього вогнища. Книжку видавництво видавало, щоб її збулися. Бетті Фріден заплатила гонорар відомій американській публіцистці, Тані Гросінгер, і вона написала рецензію. Але тепер рецензентка кається: „Ця книжка налевно завергла б на полиці, якщо б не виїшла у пригожий час; (Закінчення на стор. 4-й)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: д-р Михайло Данилюк

СЕРЦЕВІ НЕДУГИ ЗИМОЮ

Зимова пора сама по собі не витворює особливих недуг, але часто має непередбачений вплив на існуючі недомогання серця. Вияняток, мабуть, робить лише ревматична гарячка, яка тралляється зимою частіше, і тоді серце, внаслідок повторюваної інфекції певною групою стрептококів, може бути пошкоджено. Проте, профілактика проти ревматичної гарячки не обмежується лише на зимову пору, і люди з діагнозом попередньої ревматичної гарячки беруть окремі антибіотики круглий рік довгим часом.

Але холодна температура взимку, різкі зміни температури і вогкості, холодні вітри, снігові, а також окрема активність людини, що в'яжеться з цією порою року, всі разом або окремо мають вплив на розвиток додаткових недомогань серця. Сюди передусім належить уже існуюча недуга вінцевої (коронарної) артерії серця, зокрема в людей, які вже мали серцевий удар або мають т. зв. ангіну пекторіс, себто болі в грудях на базі квалості серцевої судини.

Щоб зрозуміти вплив зимової пори на погіршення серцевих симптомів, варто коротко пригадати основні інформації про недуги вінцевої артерії. Про це ми вже писали, ширше обговорили у „Лікарському Довіднику“, але в короткій формі варто пригадати таке: серцевий м'яз, який мусить постійно виконувати дуже важку працю в ритмічному русі серця-помпи, повинен одержувати достатню кількість свіжого кисню. Кисень цей постачає м'язові вінцева артерія струєю „найчистішої крові“, себто такої, яка вливається в цю артерію зразу ж з першої частини аорти з найвищим вмістом кисню. Йсно, що коли ця артерія закупорюється, в грудній стінці від склерозу — вона не доводить до м'яза достатньої кількості крові, а з тим і кисню. Тоді м'яз болить, і подібне явище окреслюємо, як ангіну пекторіс. Зокрема вона сильна, коли вінцева артерія вже у якомусь місці пошкоджена попереднім припадком тромбози, себто коли людина вже мала серцевий удар.

Тож дуже важливим для серця з квалістю або пошкодженням артерії одержувати потрібну кількість кисню. Звідки цей кисень береться? Як знаємо, він засвоюється у кров у легенях з повітря, яке вдихаємо. Тому в постаданні кисню серцевому м'язу знову важливим не лише стан вінцевої артерії, але також процес нормального дихання. І тут лежить „секрет“ зміни.

Взимку, внаслідок холодного повітря, людина на зовні старіється дихати децю придушено, „щоб не набратися холоду“. Це, безумовно, обнижує постачання кисню.

Коли ж вона починає дихати все таки „повільнішим“, то холодне повітря спричиняє деяке скорочення бронхів, а тим самим зменшує витірку зменшувати. Крім цього, понижений температурний в легенях само по собі децю обнижує асиміляцію кисню у кров. Інакше кажучи, з якого б боку це не розглядати, холодна температура обнижує процес постачання кисню у кров. Це, звичайно, відбивається на праці серцевого м'яза.

С це й інші фактори. Відома, що взимку людина одягається тепліше, а значить — у важку одежу. Часами — це зайвий яких 5-10 фунтів ваги. Такою у холодну погоду людина старіється „швидше позбутися холоду“, а з тим вона рухається чи йде жвавіше або й швидко. Іноді в таку пору с це й додаткові зайняття надворі — відгортання снігу, чищення від льоду хідників тощо. Якщо взяти тепер усі ці фактори разом, то побачимо, що зимова погода не дуже сприятлива для людей з недугами серця. Бо — постачання кисню зменшене, рухливість децю більша, а до того у важкій одежі, а ці додаткові навантаження вимагають додаткового кисню. Значить — з однієї сторони запотребування кисню більше, а постачання менше від нормального. Не дивно, отже, що серце тоді починає дошкулити більше. Особливо в навантаженнях, як важка робота взимку надворі, може навіть привести людину з ангіною пекторіс до серцевого удару.

Все ж, як знаємо, людські потреби нормальна активність поза хатою, а до того — зимове повітря, хоч і холодне, — чисте і корисне. Як же тоді поводитися?

Фахівці серцевих недуг звичайно дають такі поради людям з недугою вінцевої артерії: 1. В холодну погоду вживати достатню масу, яка б закривала рот і нос. Такі маски є по різних аптеках, а вживання їх дає можливість вільніше дихати та децю згріває повітря. Це особливо важливе у вітрянку або морозну погоду. 2. Хоч й одягатися треба тепло, то все ж старатися не вживати важкої одежі, щоб тіло обнижувало вагу, яку людина носить та собі. 3. Не виконувати важкої праці надворі в морозну погоду. Коли це необхідно — робити це в дуже по-вільному темпі. Особливо повинні вистерітися важкої праці чи швидкого ходження люди, які мали вже серцеві удари. 4. Усім берегтися, щоб не виходити на довші ходження або особливо рухливість надворі після спожиття більшої кількості харчів. Перетравлювання харчів у шлунку і обнижує серце до більшої праці, і тим навантаження стає децю більшим. 5. Не носити „важких“ таттарів на довші відтинки, повільніше йти по сходах. 6. Вживаючи нітрогліцерину лише іноді, носити її при собі взимку завжди, і вживати при кожній потребі, але більше в грудях. Звісно, пригримуватися інших „приписів“, даних лікарем щодо різних ліків, дісти тощо.

Люди, які не мають недуги вінцевої артерії, але мають інші недомогання серця, як, наприклад, застій праці серця і беруть такі „ліки“, як (Закінчення на стор. 4-й)

Ми мали цього безудельного Владика, що жив і діяв на благо нашої Церкви та нації кругло п'ятдесят років, і досі це не додали до написаних і вже вичислених віршів щось велике, що відповідало б цій великій історичній постаті, хоч як уже згадано на початку, так уже на повість був розписаний вписе в грудні 1960 р. і продовжений до кінця грудня 1970.

6) Богдан Лепкий: „Шлях до Віри“. Київ-Львів: Українська нація, без дат, стор. 297-98.

7) Дия „Парсень в'язень“.

8) Józef Łobodowski: Tryptyk o zamordowanym kościele, Kultura, Paryż, Nr. 12, 1968, Str. 45-50.

(Далі буде)

А. М. Базилевич

ЧИ БУДЕМО МАТИ ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР ПРО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ?

(4)

Великою чесною Слуги Божого була терпеливість у фізичних і душевних стражданнях, коли його не розуміли навіть власні земляки. Він не вирішував справи нагло. Умів зі своїми задумами й заходами ждати, аж прийде відповідний час на їх вживання і здійснення. Так, наприклад, було зі скликанням Синоду, який відкладав з року на рік, ждучи пришого часу, бо період між двома війнами вважався невідповідним для успіху його рішень. Коли ж такий час не приходив, скликав Асп. Собор у найякіш роки другої світової війни, під час большевицької окупації на леву 1940 р. Рішився на цей Собор тому, що хотів залишити наші Церкві вка-

денну постать у довгий поемі, новелі чи і в цілій збірці оповідань, беручи до уваги поодинокі групи читачів, дітей, молоді, дорослих чи цілу читачку громаду. Для кожної з цих груп письменник мусить вжити іншого підходу, окремого способу мистецького вислову.

Можна, і це навіть легше для мистецького вислову, брати до уваги й зобразити окремі ділянки дії Митрополита, назвати одну його величну думку-ідею (наприклад, його концепцію об'єднання християнських Церков) чи навіть один якийсь момент з його життя, одну розмову з ним і т. п. Так зробив Богдан Лепкий своїм неперевершеним віршем „У храмі св. Юра“, який написав у Відні 1915 р., після інвазії Галичини царською армією. У цьому вірші Митрополит підтримує наряд на дуці. Читую його:

Народі мій! Мої в брати, сестри, діти, Моя любов, мій ти щирі! Чи сподівався, що буду В таку пору до мого люду Господне слово глаголати?

Господне слово і гімнати! Господне слово і шпалени! В руїнах села і оселі!

Далі дає Митрополит поучення, і провіщає нашу перемогу над ворогом:

І колись За море сліз, що розлилися, За кожний зойк і плач дитини,

За все, що нині в'яне і гине, Вони скоротять і палять! Веде вбивають і палять! Над погнібцями і могилами Займатиме ланки,

свйнокрилий Дух правди й волі. Оживе. І зацвіте й зеленіється. Що нині кров'ю червоніється. Широко в світі засяє

Наша зруйнована країна. Воскресе, встане Україна! Тільки не трайте, браття, ври.

Тільки не будьте маловіри. Тільки не будьте як буря. Що сносить — той йому і пан. Хай розбіссь об вас хула, І врада люті й нікчемна лют.

Це наш закон — це наша мисть. Розбійте з тругою пугар! Відсуньте проч Данаїл дар. Іх слово підступне, наварське.

Женіть від ука! Що царське! Віддайте царю, А Боже — Богу правдивому!.

Цей вірш сповнений великою релігійною настановою, як і слід зображувати Митрополита, за винятком одного рядка — „це наша мисть“ (на 298 стор.), в якому поет не видержав загальної лінії. Це ніяк не вкладається у психологію Митрополита і взагалі в християнську ідеологію. Краще було б — це Божка кара. Це може бути прикладом, яким обережним має бути письменник у представленні Митрополита. Найкраще йому зробити так, як це робили давні іконописці, які молилися Богу перед і під час розпису, або будували середовища, які, будучи величними Божими храми, остерігалися під час будови гріха. Грішні люди не можуть зрозуміти й віддати святої людини. Сам Митрополит у „Дарі П'ятдесятниці“ (1937) пише про те, що вінши є „богословські“, як сама богословська наука, бо така можуть знати і невірні. (Ах, яке це страшне слово — богослов без віри, без Божої ласки, може це і шпигун!). Щой-

но людина в Божій ласці може глибоко зрозуміти богословську науку, її душею відчувати. Подібно й душу Слуги Божого Митрополита, Андрея, може добре віддати людина, що не лише вивчить його життяво дію, дослідить особисту високу духову культуру, але та, що, крім мистецького таланту, матиме ще ласку в душі від Господа Бога. Подібний краше пізнає йому подібного.

Так само і Василь Щурат вивабив одні лише час з життя Митрополита, написавши вірш „У суздальській тюрмі“. (Де він був надрукований, я не міг дістати інформації).

Як вони дивно. Мали ми народного Мойсея, а щороку треба повертатися майже до тих самих віршів на кондоту пошану Митрополита. Найчастіше чуємо зачитаний угорі вірш В. Лепкого або короткий Теодора Курп'їти — „Великому Митрополиту“. Лише зрідка почуємо вірші Остапа Тришак — „Тіням Архистації“, Василя Павловича — „Поклін Владіці“, для до-

ростаючої молоді Лесі Храпивої — „Митрополит Андрій Шептицький“, а для малят Івонни Савицької — „Спогад про дідуся Андрея“. А проте, є ще декілька інших добрих віршів на пошану Кир Андрея або написаних у зв'язку з ним: Олеся Бабія „Життя і смерть“, Євгена Маланюка „Собор“, Андрія Шекерика — Доинкова, Романа Дурбака, Романа Завадовича — „Великий Заповіт“, Володимира Янева, Михайла Галича (псевдо), Марії Ярослав-Косович і ін.

На пошану Митрополита написали вірші вже й чужі автори. Наприклад, австрійка Кароліна Лайб написала вірш німецькою мовою по повероті Митрополита з царської неволі. Недавно Йосиф Лободовський написав польською мовою тритих про три визначні постаті з історії Церкви: про св. Ап. Андрея Первозваного, про Митрополита Андрея Шептицького і третій, як це визначно виходить зі змісту, про Верховного Архипіскапа Кир Йосифа Сліпого, хоч він не названий на ім'я).

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ВІСТІ СКВУ

ЗАХОДИ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ В СПРАВІ ЧЛЕНСТВА СКВУ-АН НЕУРАДОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ В СИСТЕМІ ОН

Нью Йорк (СКВУ - УПС) — 27-го грудня 1970 р. тут відбулося чергове засідання Президії Секретаріату СКВУ, на якому обмірковано та вирішено ряд біжучих організаційних справ, а також окремі питання у зв'язку з недалекою четвертою пленарною сесією Секретаріату. Президія розглянула і схвалила переведені підготовчі заходи з метою одержати на форумі ОН т. зв. консультативний статус, який в цій міжнародній організації під час поручується 378 різного типу міжнародних добровільних асоціацій та організацій. Відділ неурядових організацій при ОН має дві категорії членства, яким при наданні консультативного статусу, який дає управлінню членів втручати контакти на дипломатичному у рівні, брати участь у засіданнях, а в окремих випадках заборити слово та внести пропозиції. Серед членів того роду в ОН є відомі у світі допомогіві, релігійні, професійні організації, а серед них, коли б шукали за відповідним прикладом для СКВУ, є Жидівський Світовий Конгрес. В цій справі Президія Секретаріату СКВУ виступила з пропозицією, надаючи всі вимоги для цього дані.

Пленарна Сесія Секретаріату

З уваги на те, що виникла потреба відвести більше часу на сесії та наради, Президія постановила розпочати пленарну сесію вже 29 січня 1971 р. о год. 2:00 по полудні. Весь день 30 січня 1971 буде присвячений сесії рад і комісій, а друга частина пленарної сесії відбудеться 31 січня 1971. В рамках пленарної сесії 30 січня відбудеться в обідню пору зустріч членів Секретаріату, рад і комісій з представниками українських організацій та преси.

В обороні Валентина Мороза

Президія Секретаріату СКВУ доручила Комісії прав людини Секретаріату, яку очолює сенатор Павло Юзик, перевести потрібні заходи на міжнародному форумі, зокрема на форумі Комісії Прав людини ОН в справі недавнього засудження на довічне ув'язнення Валентина Мороза, відомого борця за права українського народу в умовах союветського поневолення. В. Мороз належить до групи тих українських молодих діячів в Україні, які від років змагаються з безправ'ям со-

вєтського режиму. В. Мороз вже має за собою одне догільне перебування в союветському концтаборі. На волі В. Морозові довелося побувати дуже коротко, бо небагато його поновно було заарештовано, а останню розсуджено на дев'ять років ув'язнення.

Справа статистичного обліку українських поселень

На пропозицію Статистично-облікової комісії Секретаріату (голова д-р Іван Тесля) Президія остаточно схвалила опрацьований комісією обліковий формуляр. Згідно з наміченим планом, переведенням такого обліку в окремих країнах нашого поселення займатимуться крайові центральні репрезентативні повинні покликувати в себе статистично-довідкову комісію. Статистично-довідкову в комісії СКВУ даватиме крайовим комісіям всяку потрібну допомогу.

Українська Пресова Служба (УПС)

Президія Секретаріату СКВУ схвалила пропозицію Пресово-інформаційної комісії започаткувати в 1971 році систематичне постачання інформаційного матеріалу з життя в Україні та серед українських поселень. Цей матеріал, що його розповсюджуватиме українська Пресова Служба Секретаріату СКВУ, призначений для тих українських газет і радіомовлень, які виявили зацікавлення таким матеріалом одержувати.

В справі листа кардинала Е. Тіссєрана

На пропозицію Комісії церковно-релігійних справ, яку очолює митрополит Максим Германюк, Президія схвалила текст листа до кардинала Е. Тіссєрана, з'ясовуючи становище Секретаріату до окремих тверджень кардинала, які він зробив у своєму листі опублікованому відтак в сторінках щоденника "Свобода". У своєму листі Президія Секретаріату вимагав, щоб історична правда відкриття сьвідченя, які шкодять доброму імені не тільки Української Католицької Церкви, але й всього українського народу.

Комісія для справ культури відбула наради

27-го грудня м.р. в Нью Йорку відбулася друга з черги нарада Комісії для справ культури. Нарадою провадив голова комісії, проф. М. Степаненко, який з'ясував присутнім план праці комісії та намічені проекти. В часі обміну думками присутні висловили ряд додаткових побажань, а зокрема поробили пропозиції, які має розглянути комісія на своїй сесії 30-го січня 1971 р.

У нарадах Президії Секретаріату СКВУ взяли участь: П. Лисогір, І. Білинський, М. Стахів — члени Президії, Ю. Ревай, член Контрольної Комісії СКВУ та М. Сосновський, виконавчий директор.

Департамент Оборони ЗСА повідомив, що серед американського війська в В'єтнамі та в інших азіатських країнах на Далекому Сході настільки поширилось наркоманство, що набрало дійсно загрозливих розмірів. Тепер підшукують ефективні методи, як боротися з тим лихом.

Вступ на бал української преси тільки за запрошенням

(сс). — Як уже відомо з повідомлень і оголошень в нашій пресі, в суботу, 30-го січня 1971 р. у Філадельфії відбудеться перший в ЗСА Бал української Преси. Цей бал організують спільно Фінансова Комісія Світової Федерації Українських Жіночких Організацій і Спільної Українських Журналістів Америки, які творили спільний Діловий Комітет із низкою Комісій.

Незабаром на всі відомі адреси будуть розсилатися запрошення на Бал української Преси в містечку оформленні маестра Едварда Козака. Імпреза в залі-авдиторії ім. св. Йосафата, збудованої за проектом інж. Юліана Ястремського коштом майже пів мільйона доларів відбудеться під гаслом наближення до молоді і шанувальників нашої преси та їхніх співпрацівників. В програмі Балю різні несподіван-

ки та вибір Кралі Української Преси і Князівен. Під час Балю буде також влаштована виставка української преси. Пригваратиме поширена оркестра Юліана Сукара, а низку пісень виконає Ліза Чепіль.

Вступ на Бал української Преси — тільки за запрошеннями. Якщо б хтось такого запрошення не одержав, — просимо звертатися (як теж про інформації) на такі адреси:

Mrs. W. Cenko, 1122 W. Loudon Street, Philadelphia, Pa. 19141 — Tel.: 215-457-0766.

Dr. R. Kryshchalsky, 14 Peek Ave., Newark, N. J. 07107 — Tel.: 201-HU-5473.

Mrs. N. Andrusiw, 4841 5th St., Philadelphia, Pa., 19120 — Tel.: 215-GL-5-2337.

Mr. M. B. Dolnycky, 7803 Deser Dr., Lanham, Md. 20801 — Tel.: 301-552-2657.

ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“

Карпатський Лещетарський Клуб Нью Йорк
— влаштовує —
в днях 16 і 17 січня 1971 р. на Союзівці ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ
для членів клубу з родинами і для гостей
Програма:
СУБОТА, 16-го СІЧНЯ 1971 р.
Раніо лещетарська прогулянка до Mount Catholia, 2 mi. South of Ellenville on Rt. 209.
7:00 веч. на СОЮЗІВЦІ СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ
а. о. о. о. ЗАВАВА
НЕДІЛЯ, 17-го СІЧНЯ 1971 р.
Служба Божя
Садки, совги, лещета
Обід
Приміщення проситися замовляти через УПРАВУ СОЮЗІВКИ
UNA ESTATE SOYUZIVKA

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДІЇ
д-ра Зіновія Лисьня
У продажі 5 томів, 576 сторін кожний, літературно-видав., разом 5,083 пісень. Цілість охопить 11,477 пісень. 6-й том у друку.
В першому томі 8 показників кодифікують пісні за джерелами, назвами, територією, жанрами, багатоглосом, ритмікою, мелодією і формою.
Монументальний твір, рекомендується бібліотекам, книголюбам, мовникам, музикантам, користам і любителям культурних надбань.
Ціна 12.00 дол. за том. Замовлення і належність шліти до:
"СВОБОДА"
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
НАПІСАНІ ПОВАЖАННЯ ПЕРЕСИЛАЄ ВСІМ
РОДИНА ШОНК-РУСИЧА
Нью Йорк, Н. Й.

83 ВІДДІЛ СУА В НЬО ПОРКУ
мас шану запросити Вас та Ваших Діточок на
ЯЛИНКУ
що відбудеться
в неділю, 17. січня 1971 р.
о год. 2:30 по пол.
в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА
215 Схід 6-та вул. у Нью Йорку, Н. Й.
В програмі п'єса **КАТЯ ЧЕРВОНЯК** — „СВЯТ-ВЕЧІРНЯ ЗІРКА“
БУФЕТ У ЗАРЯДІ ВІП. ПАНЬ.
Вступ: дорослі \$1.50; діти \$1.00.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА
АКВАРЕЛЬ — ГРАФІКИ — АКРИЛІК
Мг.р. ЛАВРА ПОЛОН
від 5-го січня до 25-го січня 1971 р.
в залі **ФАКС РІЧМОНД ГАЛЕРІ**
в **КЮКА ПАРК, Н. Й.**
Виставку можна відвідувати кожного дня від 9 год. зранку до 6 год. по пол.

бл. п. ІВАН ВІТВИЦЬКИЙ
ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖЕННЯ відбулися в Українській Католицькій Церкві св. Михайла в Нью Гейвен, Конн., дня 8-го січня 1971 р. після чого Тіло Остатки спочили на Українському Цвинтарі в Колчестер, Конн.
Про молитви за душу Покійного просити горем прибіга
дружина **ПАРАСКЕВІЯ** з **ІШКАСІВ ВІТВИЦЬКА**

СТЕПАНІДА
Подало до відомо дорогих Друзів, Приятелів, братах і сестрах Знайомих по-на містом Чикаго і по-за Американою, що 24-го листопада 1970 року померла після довготривалої тяжкої хвороби моя **ДРУЖИНА**
СТЕПАНІДА
на 76-му році життя проживши за мною понад 55 років. Прошу ласкаво вибачити мені, що так пізно повідомляю про цю сумну подію. Це співзвуччя сталося з причини незалежних від мене.
При цій нагоді висловлюю ще раз свою ширшу подяку українцям м. Чикаго, що протягом довгого часу так чинили старалися облегшити страждання моєї Дружини і всякими способами помагали мені одохнути Хвору, а по її смерті численною участю на Панахиді й на похоронах віддали свою останню пошану Покійній. Перечислення імен цих добрих душ зайняло б багато місця. Серед них були люди, що і їх уперше бачив. Почути братньої любові серед наших земляків є значно сильніше, ніж ми собі думаємо.
А на перше місце мушу поставити наших пастирів: голову Української Автокефальної Церкви Архископа Григорія і священника катедри св. Миколая в м. Чикаго о. Ярослава Свистука. Хоч вони належать до різних християнських церков, ці пастирі об'єдналися на ґрунті християнського братолюб'я і національної української солідарності.
Архископ Григорій відвідав Хвору в шпиталі, відправив по її смерті Панахиду і відслужив похоронні відправи. Священник Я. Свистук, дарма що Хвора належала до православної церкви, багато разів відвідував її в шпиталі, раз-у-раз возив мене, майже сліпого, до хворої і прислухався до її бажань до того самого. Коли о. Я. Свистук довідався, що моя Дружина вмирає, то не дивлячись на далеку дорогу, опіновію прибув до шпиталю, і там відчитав при вмираючій останні молитви.
Згадуючи ці моменти, не можу стриматись, щоб не висловити ще раз свої найщиріші подяки о. Я. Свистуку за його відношення до нас в цей повний християнської єдності.
СТЕПАН РИДИК

ВІСНИКИ — ЗВЕНИГОРОД — УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА
Цію книжку знають називають найкращою з усіх досі виданих регіональних збірників. Ціна за примірник виносить 15 дол. і 50¢ за кошти поштової пересилки. Виконують замовлення тільки такі, що мають долучені грошові перекази або чеки. Адреса для замовлення на видавниче конто ч. 4350 в кредитовій кооперативі **САМОПМІЧ**
SELFRELIANCE FOR WYNNYKY
2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622. USA

52-га Річниця Листопадового Чину в Виллимантик, Конн.
Виллимантик, 6-го грудня 1970 р. (ЛК) — Український Конгресовий Комітет Америки Відділ у Виллимантик, Конн., спільно з Осередком СУМА ім. С. Петлюри влаштували святочну академію Листопадового Чину в неділю 6-го грудня 1970 р.
Святочну академію відкрив голова Відділу УККА — М. Тимків тощо в годині 4-ї пополудні в УНДомі при більшій участі молоді й в присутності бутих учасників Листопадового Чину: дир. Михайла Яновича, о. Бузенка, П. Лехмана і п. І. Вітака. Крім висловів привітання для бутих учасників та присутніх, він вказував на ідею, за котру склали свої бутні голови вірні сини України, Листопадового Чину й Вазару. Описав проєкт прив'язних однокланинню мовчанкою вишанувати їхню світлу історичну пам'ять.
Відтак, доповідь, виголосив секретар Відділу УККА — УНСОЮЗУ — В. Олійник. У своїй доповіді В. Олійник підкреслив важливість визвольної ідеї іст. минулого та нагадував про сучасних обставин зі значенням та нагадуваннями важливих теперішніх моментів, які відносять до нашої української ідентичності в рамках світової історичної минуштини.
У мистецькій частині святочної програми виконували пісні „Гей у лузі“, „Як в Березані до Кадри“, „Летіла куля“ (в'язанка), „Ой у полі могила“, квітень — зложений із сумівок, що перепліталися з віршами. Замітно, із мистецьким виконанням виголосив свою декларацію „Золотий Листопад“ — П. Бобрик.
Святочну академію закрила подруга С. Синченковська, голова Осер. СУМА ім. С. Петлюри.
Академію започаткова в о американським, а закінчено українським гимном „Ще не вмерла Україна“.
М. Т.

ОСИП КОПАЧ
упокоївся в Богі 7-го січня 1971 р., проживши 79 років.
ПОХОРОННІ відбулися в суботу, 9-го січня 1971 р. на греко-католицькому цвинтарі у Ватервіллі, Н. Й.
Прошу про молитви Родину в Америці, Канаді та Пристелі, особливо Перемишлян.
Безмежним горем прибіти:
МАРТА ГРЕЧАНІК з мужем, сном, доноє і мамою в Європі

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Незабутнього Співробітника
сл. п. Д-ра ОСИПА ВОЛОЩУКА
кал. поручника УГА, учасника визвольної боротьби України і довготривалої службовця Головної Канцелярії УНСОЮЗУ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в суботу, 16-го січня 1971 року
о год. 8:30 ранку
в Українській Католицькій Церкві СВ. ЮРІЯ
при 7-й вулиці в НЬО ПОРКУ
До спільночасної участі в цій Богослужбі запрошуємо Рідних, Побратимів по Зброді, Друзів та Співробітників Покійного.
СЛУЖБОВИКИ ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ Я ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА“

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТІ
нашого Дорогого Друга
проф. Любима Горницького
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
у вівторок, 19-го січня 1971 року
о год. 8-й ранку
в Українській Католицькій Церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.
ЛЮБОМИР КАЛІНИЧ
МИХАЙЛО ДІЛЮБА
РАФАЛ ВЕНКЕ

Замість квітів на спільну могилу
бл. п. Михайла Крамарчука
складаємо 25.00 доларів на Фонд „Церква в Потребі“.
ОЛЬГА й ІВАН ГУТІ

В суботу, 23-го січня 1971 р. в Cotillion Room, Hotel Pierre
5th Avenue & 61st Street, NEW YORK CITY, N. Y.
Вступ за запрошеннями. Стрій вечірній.
ОРКЕСТРА „АМОР“

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ Т-ВО ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІ НЬО ПОРКУ Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ
ВЛАШТОВУЮТЬ СПІЛЬНИЙ, ТРАДИЦІЙНИЙ
БАЛЬ ЛІКАРІВ та ІНЖЕНЕРІВ
З БЕНКЕТОМ і ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК
Чеки просимо виписувати на: UKR. MED. ASSN. — або UKR. ENGINEERS' SOCIETY і вислати до:
R. Kysilewsky, MD, 625 E. Passaic Ave., Bloomfield, NJ, 07003 або I. Chuma, 131 Sylvan St., Rutherford, NJ 07070

Зголошення Дебютанток
ПРИЙМАЮТЬ до 10-го СІЧНЯ 1971 РОКУ
п. О. ТЕРЛЕЦЬКА, 233 Eastern Pkwy, Newark, N.J. 07106 Тел. (201) 375-2568
п. О. ПРОЦЮК, п. О. ЗОЗУЛЯ, Тел. (212) DA 6-1415
Квитки: 7:30 веч.
Бенкет і Баль: 8:30 веч.
Квитки виключно в передпродажі.

Пленарне засідання Головної Управи

Асоціації Українців в Америці

Нью-Йорк. — 12-го грудня м.р. відбулося тут у Народному Домі чергове пленарне засідання Головної Управи Асоціації Українців в Америці. На пленумі звітували: інж. Д. Кузик — голова Гол. Управи, д-р Р. Барановський — голова Гол. Ради, як також інші члени Гол. Управи і голови ділових комісій. У післязвітовій дискусії затримано такі справи, як відношення АУА до громадського довілля, питання організаційного поліпшення, напрямків, форм і змісту внутрішньої роботи, відношення до політичного сектору і зв'язків з іншими українськими організаціями, видавництва й інформації.

У виступі зачитав дискусію учасники пленарного засідання вирішили м.ін., згідно з надісланим до преси комюнікатором, відповісти, що «усі позитивні почини іерархії, а особливо мирян Українських Церков (Православної і Католицької) в напрямі їх організації завершені і збереження українського характеру». В справі відношення Асоціації до теперішніх органів Державного Центру

УНРДі стверджено, що «немає, тепер підстав до співпраці між АУА і тими організаціями» і вирішено «стояти осторонь від цих справ», вважаючи, що «упорядкування відносин в Українській Національній Раді — це справа в першу чергу партиципуючих політичних партій». Основними завданнями АУА під сучасну пору визначено: підтримання зв'язку з однодумцями, впливання «на формування публічної opinio в дусі українського самостійництва, демократії, правопорядку і збереження культурних цінностей та традицій української спільноти в З-С».

Ідеологічним й організаційним органом АУА є «Бюлетень АУА», який виходить щодня. Видано також брошуру «Асоціація Українців в Америці», в якій наведено статут АУА, декларація й резолюції основного з'їзду, організаційний об'єкт тощо.

Наступне пленарне засідання має відбутися весною 1971 р. На осінь 1971 р. Гол. Управа планує відбутися другий з'їзд АУА.

П. П.

Представники керівних органів УРДП...

(Закінчення зі стор. 1-01)

«Наші Позички», а також УРДП підтримує газету «Українські Вісті» в Зах. Німеччині. УРДП має Крайові Організації, репрезентовані через Крайові Комітети, в ЗСА, Канаді, Німеччині, Австрії, Англії, Австралії, в інших деяких країнах є Представництва. На з'їзді в Чикаго були обрані члени Комісії, в тому й Комісія для наукового дослідження процесів і подій в СССР, зокрема на соціалістичній Україні. Ця Комісія буде співпрацювати з подібними дослідницькими комісіями в інших країнах. УРДП буде далі видавати «Захляну літературу», одержувати з України. Як сказав заступник голови УРДП інж. Ф. Гасно, «силою факту УРДП є тепер виключена з членства в УНРДі. Але УРДП не вважає себе виключеною з членства в УНРДі і буде доводити справу до ладу, буди-яких драстичних заходів».

ЩОБ СТАТИТИ КІНЦІ З КІНЦЯМИ П ВИЖИТИ, середня американська родина з 4 осіб мусить мати тепер щонайменше 126 доларів прибутку тижнево. До такого висновку прийшов Американський Інститут Публічної Опінії з Принстону, Н. Дж. Інститут опитав понад півтори тисячі дорослих осіб у понад 300 різних місцевостях.

Real Estate

A & V REALTY

Українське бюро продажів домі в найкращих районах в Нью-Йорку.
Тел.: 849-5099; веч. 847-7075
117-11 Jamaica Avenue Richmond Hill, N.Y.

Each of North Jersey National's 13 offices is an active car purchase financing center in its area. Credit life insurance available if desired. Call us today.

434-4800

NORTH JERSEY NATIONAL BANK
JERSEY CITY — BAYONNE — HOBOKEN — UNION CITY — WEAHAWEN — GUTTENBERG — NORTH BERGEN
Member Federal Deposit Insurance Corporation

Українці в Маямі влаштували концерт

Маямі, Флоріда. — Невеличка місцева українська громада поважно збільшується в зимові місяці українськими туристами і вакаційниками з північних штатів ЗСА і Канади. Цю нагоду використав місцевий Центральний Комітет Американсько-Українських Організацій з п. Степаном Ковальчуком у провіді, влаштувавши в дні 27-го грудня м.р. концерт з виступом нашої славної оперної співачки Галини Андрєєвої та різноманітну програму. Концерт відбувся в залі Українського Американського Клубу в приватності яких 300 місцевих і позамісцевих гостей. Започаткував програму традиційним українським привітанням голови Центрального Комітету п. С. Ковальчук. У програмі, крім пані Галини Андрєєвої, яка у двох виступах виконала ряд оперних арий та українських композицій, виступили: співочий ансамбль «Ластівка», співоча родина Андрія Демуса, дві кубинські дівчини, що в супроводі гітар співали кубинські пісні, хор «Чорноморці», танцюристка Ірина Балабан, М. Курман і Р. Балабан з жартівливими віршами та інші. Програму аранжувала пані Татяна Романюк.

Під час перерви п. С. Ковальчук зокрема представив гостей: сенатора Павла Юзика з дружиною з Канади

II. БЕТТИ НАОМІ ФРІДЕН

(Закінчення зі стор. 2-01)

лін назрів, і люди її звали. Найбільший ворог Бетті Фріден — це її власний ентузіазм. Вона на своїх промовах доводить так швидко, що зводить хаос, а часами й важко розуміти. Тепер, коли її зачу на телевізії чи відеореєстрі моторно, що й допустить до створення такого страху, як Бетті. Особливо вона не стримується від несприятливих слів і зумисне повторює їх часто й свободно, щоб вражати докілька.

Не всі жінки були задоволені книжкою «Жіночий міт». Були такі, що писали до неї листи із словами догани, що вона робить більше зла, як усі разом чоловіки на світі, бо створила зовсім не потрібні сумніви, які нічого корисного не принесли. Але Бетті далі роз'їжджала по всій Америці, «навертаючи і поважаючи жінок».

Потім же написала дві поїмки і «Нова жінка», але їх не видали, мовляв, «це не є пригодно».

І запросила Крайова Організація Жінок але вона із заданям заявила, що досі не була членкинею жодних жіночих організацій і не має до них терпимості; однак, пізніше згодилася, щоб вибрала її на першого президента.

Відтоді почалася широка відома акція, щоб жінки ділегали і так часто перебували у якомусь ступені напруженості, і коли в таких випадках приходило до задоволення легень, воно, як правило, стає масивним.

Із зими з її свідомістю та чистішим повітрям можна і треба користуватися, але це треба робити обережно, не переїждючи спомогності серця, якщо воно вже «давало про себе знати».

Проща

CARPENTERS — FRAMING CREWS

Apply at job site. Ask for Mike in Phillipsburg, or Rt. 22, behind McDonald's on Roseberry Ave. or call after 5 P.M.
(201) 297-9001

Проща

HELP WANTED FEMALE

ASST. FLOOR LADY
Floor lady asst., costume jewelry exp. in chain & beads.
(212) 254-0300, Mr. Hane

WANTED
GIRLS & WOMEN
FULL & PART TIME. NO EXP. NEC. EXCITING FIELD.
Call 835-6162

COOK HOUSEWORKER
5 1/2 day wk., preferably live in salary open, 2 adults, references.
(201) 561-3463, 6-7 p.m.

CLERKS
NICE WORK IF YOU CAN GET IT AND YOU CAN — WITH US

Especially if you are careful with figures, can file, and do all those little bits of every thing that keep offices running

And what's more, the job we're offering you is just the beginning. If you're on the ball you'll have a chance to advance

You'll enjoy working in pleasant surroundings with a good salary and excellent benefits. FOR MORE INFORMATION, GIVE US A CALL AT:
(201) 271-9928 or 473-9928
N. J. BELL
TELEPHONE COMPANY
An equal opportunity employer

славну церкву та мали зустріч з її парохом о. Дмитром Савкою. Під час влаштування парафіянами полуденку п. І. Лисогір і сенатор П. Юзик передали привітання від УНСОюзу.

Того ж дня п. Іосип Лисогір і сен. П. Юзик мали конференцію з п. Василем Подубинським, с.с.к.ретарем місцевого 328 Відділу УНС. Того ж дня п. І. Лисогір з дружиною відвідали п.і. Подубинську, яка в місцевому шпиталі видужує з недуги.

II. БЕТТИ НАОМІ ФРІДЕН

(Закінчення зі стор. 2-01)

тивісткою жіночого руху, почавши від листа до колишнього президента Джансона, а тепер засідаючи в Плаза Хотелі в приміщенні, яке впродовж 61 року було доступне тільки чоловікам. Вона протестує проти експлуатації жінок, виступає проти політичних діячів чи груп, що відмовляються поставити жінку на повне чоловіків, і проти видавців книжок, що ставлять ролі жінки в «кризовому дзеркалі».

26-го серпня ч.р. жінки вийшли демонструвати на 5-ту евеню в Нью-Йорку домагаючись своїх прав, і в тому самому часі маршували та жок по інших містах, як Бостон, Сан Франсіско, Маямі, Заповіли, що під час наступної демонстрації 12-го грудня звернувшись до губернатора Рокфеллера з вимогою дальної лібералізації абортів, а до посаджених міста Нью-Йорку за створення пильових центрів для дітей — 24 години денно, впродовж цілого тижня. Бетті Фріден заявила, що сподівалася, що всі жінки по всіх містах Америки візьмуть участь.

Майбутні пліани Бетті Фріден — це дістатися до Сенату.

Колісь, — каже Бетті Фріден, — Жанна д'Арк відчувала в собі різні голоси, що допровадили її до визволення і перемоги, сьогодні такі самі голоси відчувася в собі вона, і тому вірить в перемогу.

Майбутні пліани Бетті Фріден — це дістатися до Сенату.

Колісь, — каже Бетті Фріден, — Жанна д'Арк відчувала в собі різні голоси, що допровадили її до визволення і перемоги, сьогодні такі самі голоси відчувася в собі вона, і тому вірить в перемогу.

Майбутні пліани Бетті Фріден — це дістатися до Сенату.

Колісь, — каже Бетті Фріден, — Жанна д'Арк відчувала в собі різні голоси, що допровадили її до визволення і перемоги, сьогодні такі самі голоси відчувася в собі вона, і тому вірить в перемогу.

Увага! ЛЕЩАТАРИ! Увага!

«Ще не весна, ще не красна — вода з стріх не капле — українським лещатарям мандрівочка пахне!»
Так! Рідсина, весела, забавна і цікава мандрівочка з Канади в багаторисний обійми маестатичних альпійських гір матерії Європи.
Небувала нагода побувати в кращих Альпійських лещатарських курортах

Від 7. березня до 21. березня 1971 р.

за таку емішно-низьку оплату, як

360 доларів за все

і переліт джетом з Торонто до Мілану, і нічліг в готелі першої класу, і першорядне харчування, і обслуговування, і переїзди автобусом, і показування фільмів, і товариський зустріч і т.д.
Зарезервуйте собі місце вже тепер, телефонуйте за інформаціями на:

Тел.: 535-2135 — 535-2136

Перше Українське Подорожне Бюро
МАРІЯНА КОГУТА
BLOOR TRAVEL AGENCY
1190 Bloor Street West, Toronto 4, Ontario, Canada
Карпатський Лещатарський Клуб

ПОВІДОМЛЕННЯ! ПОВІДОМЛЕННЯ!

КРАМНИЦЯ
Романа Івановича
(Delto Sportswear)

Мас на складі: Різномоді імпортівані светери — жіночі, мужські і дитячі • італійські доповни • хустки і шалі • блюзочки • костюми • капі • панчохи • скарпетки • скіряні куртки • імпортована з Німеччини жіноча спідня білизна

УКРАЇНСЬКІ ДРУКОВАНІ ОБРУСКИ, ДОРІЖКИ, СЕРВЕТКИ та МАТЕРІАЛИ НА МЕТРИ.

Нитки Д.М.П., Юта і панаме.

Великий вибір кераміки.

Roman Iwanowky

(DELTO SPORTSWEAR CO.)

136 FIRST AVENUE NEW YORK, N.Y. 10009

(Bet. 8th & 9th St.) Tel.: 228-2266

ПОВІДОМЛЕННЯ! ПОВІДОМЛЕННЯ!

ПОВІДОМЛЕННЯ! ПОВІДОМЛЕННЯ!

ВІДИШЛИ ВІД НАС

МАРИЯ СОЛА, членка Відд. 94 УНС Т-на М. Пашкевичча в Гемтреку, померла 16 листопада 1970 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в 1892 р. в Люблянці Старій, повіт Чесанів, стала членкою УНСОюзу в 1940 р. Залишила в смутку 2 сини і дві дочки. Похорон відбувся 20-го листопада 1970 р. на цвинтарі Лондон Семетері в Лондоні Тони Монро, Міч.
Вічна їй Пам'ять!
Люба Васко, секр.

МИКОЛА ПАЛАМАРУК, — член УНС Відд. 184, «Верховина» в Нью-Йорку, помер 1-го листопада на 75-му році життя. Покійний народився 17 грудня 1895 р. в селі Глибачі, Червоночеської обл. в Україні, і став членом УНСОюзу в 1922 році. Поширив в смутку дружину Палашу-Параску, дочку Роуз Харчук і Анну Вегенер, п'ятеро внуків і одного правнука. Похорон відбувся 5-го листопада 1970 р. на цвинтарі Мавит Олівет в Месет, Н. Я.
Вічна йому Пам'ять!
Богдан Ластовецький, секр.

МИХАЙЛО ДМИТРИВ, член УНС Відд. 379 св. Юрія, помер 1 липня 1970 р. на 53-му році життя. Покійний народився в Чикаго, Іл. Поширив в смутку жінку Анну, дочку Марію, зятя Річарда, маму Параскею, сестру Анну. Похорон відбувся 3 липня з похороною заведення на цвинтарі св. Миколая при Тіме і Деслей.

Вічна йому Пам'ять!
Михайло Семід, секр.

ЮРИ ЧИЗОВСЬКИЙ, — член УНС Відд. 230, св. Івана Хрестителя в Понгстау, Огайо, помер 2 жовтня 1970 р. на 75-му році життя. Покійний народився в 12 травня 1895 р. в Луцку пов. Лиско, Україна і став членом УНСОюзу в 1916 році. Поширив в смутку сина Михайла, 2 дочки Анну Чизовську і Марію Мінон, брата в краю, та 3 внуки. Похорон відбувся 5 жовтня на цвинтарі Кальварія в Понгстау, Огайо.

Вічна йому Пам'ять!
П. Лішак, секр.

ПІЛИП МЕДВІДЬ, член Відд. 277 УНС Б-ва св. І. Хрестителя в Гартфорд, Конн., помер 10-го вересня 1970 р. на 73-му році життя. Покійний народився в 1897 році в Україні, став членом УНСОюзу в 1940 році. Залишив в смутку дружину Анну, сина Давида, дочку Ірену і 15 внуків. Похорон відбувся 12 вересня на цвинтарі св. Михайла в Глестонбері, Конн.

Вічна йому Пам'ять!
Е. Гомотюк, секр.

ІВАН ГОРПЕНЮК, член Відд. 174 УНС — Плат в Дітроїті, помер 13 жовтня м.р. на 57-му році життя. Покійний народився в 1913 році в Бродях, Україна, став членом УНСОюзу в 1960 році. Залишив в смутку дружину Анну, двох синів Андрія та Івана мол. та близьку і дашу родину в ЗСА і на Україні. Похорон відбувся 17-го жовтня на цвинтарі Олівіної Гори в Дітроїті.

Вічна йому Пам'ять!
А. Спосарчук, секр.

АДАМ ДУТКА, член Відд. 292 УНС Б-ва св. І. Хрестителя в Дітроїті, помер 4-го жовтня 1970 р. на 76-му році життя. Покійний народився 7 березня 1894 р. в с. Ланди, пов. Борщів — Україна, став членом УНСОюзу в 1941 році. Залишив в смутку 3 дочки — Ольгу, Терезу і Марію, 4 внуки і 2 правнуки. Похорон відбувся 6-го жовтня 1970 р. на цвинтарі Вудмер Семетері в Дітроїті, Міч.

Вічна йому Пам'ять!
П. Федюк, секр.

РОМАН САСВИЧ, мгр. прав і бібліотек, член Відд. 472 УНС, Платовий Відд. в Чикаго, помер 16-го жовтня 1970 р. на 57-му році життя. Покійний народився в 1913 році в Стріно — Україна. В 1951 році прибув до ЗСА і став членом УНСОюзу в 1952 році. Залишив в смутку дружину Стефанію, дочку Лідію, сина Юрія і Олега, батька д-ра Володимира, сестер і брата з ро-

динами, кузнів і тети з родинами. Покійний мгр. прав і бібліотек Р. Сасвич — плаваний сеніор, був щиро відданий праці для молоді а головно як виховник у Платі і учитель на курсах українознавства при Учительській громаді в Чикаго, де від довшого часу був членом матуриального комісії. Похорон відбувся 20 жовтня 1970 р. на цвинтарі св. О. Миколая в Чикаго.

Вічна йому Пам'ять!
Стефанія Кочій, секр.

МИХАЙЛО МЕЧНИК, член УНС Відд. 263, номер 10. П. 1970 р. на 82 р. ж. Покійний народився в Україні село Жолотин, повіт Добромиль, став членом УНСОюзу в 1927 році. Залишив в смутку дружину Магдаліну. Похорон відбувся на цвинтарі Fulton, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять!
П. Сушик, секр.

ДИМИТРО ОКРЕПНИЙ, член УНС Відд. 21-та Запор. Січ в Дакотон Сіті, Н. Я., помер 1-го жовтня 1970 р. на 79-му році життя. Покійний народився в 1890 році в селі Кутії, пов. Рогатин, став членом УНСОюзу в 1917 році. Залишив в смутку дружину Еву, двох синів і 4 дочки, 19 внуків і 6 правнуків, трьох братів і одну сестру. Похорон відбувся 3-го жовтня 1970 р. на цвинтарі Уар. Права. Церква св. Івана в Дакотон Сіті, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять!
В. В. Галич, секр.

ЕДВАРД ГОЛОВЧАК, член УНС Відд. 146 ім. І. Франка, Дітроїт Міч., помер 19 жовтня 1970 р. на 44-му році життя. Покійний народився в Гемтреку, Міч. Став членом УНСОюзу в 1943 р. Залишив в смутку дружину Наталю, сина Давида, Марка, Едварда та близьку і дашу родину. Похорон відбувся 23 жовтня 1970 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Дітроїті, Міч.

Вічна йому Пам'ять!
Г. Корбак, секр.

ЮРКО КАПІЩАК, член Відд. 478 УНС в Торонто, Онт., помер 10-го жовтня 1970 р. на 57 році життя. Покійний народився в 1913 році в Горохоловці, Україна, членом УНСОюзу став в 1951 р. Залишив в смутку дружину Наталію, дочки Катерину і Славу, та сина Микола. Похорон відбувся 14-го жовтня на цвинтарі Глендейл Меморіал Гарденс в Рексдейл, Онт., Канада.

Вічна йому Пам'ять!
В. Остапчук, секр.

РОМАН САСВИЧ, мгр. прав і бібліотек, член Відд. 472 УНС, Платовий Відд. в Чикаго, помер 16-го жовтня 1970 р. на 57-му році життя. Покійний народився в 1913 році в Стріно — Україна. В 1951 році прибув до ЗСА і став членом УНСОюзу в 1952 році. Залишив в смутку дружину Стефанію, дочку Лідію, сина Юрія і Олега, батька д-ра Володимира, сестер і брата з ро-

динами, кузнів і тети з родинами. Покійний мгр. прав і бібліотек Р. Сасвич — плаваний сеніор, був щиро відданий праці для молоді а головно як виховник у Платі і учитель на курсах українознавства при Учительській громаді в Чикаго, де від довшого часу був членом матуриального комісії. Похорон відбувся 20 жовтня 1970 р. на цвинтарі св. О. Миколая в Чикаго.

Вічна йому Пам'ять!
Стефанія Кочій, секр.

МИХАЙЛО МЕЧНИК, член УНС Відд. 263, номер 10. П. 1970 р. на 82 р. ж. Покійний народився в Україні село Жолотин, повіт Добромиль, став членом УНСОюзу в 1927 році. Залишив в смутку дружину Магдаліну. Похорон відбувся на цвинтарі Fulton, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять!
П. Сушик, секр.

ДИМИТРО ОКРЕПНИЙ, член УНС Відд. 21-та Запор. Січ в Дакотон Сіті, Н. Я., помер 1-го жовтня 1970 р. на 79-му році життя. Покійний народився в 1890 році в селі Кутії, пов. Рогатин, став членом УНСОюзу в 1917 році. Залишив в смутку дружину Еву, двох синів і 4 дочки, 19 внуків і 6 правнуків, трьох братів і одну сестру. Похорон відбувся 3-го жовтня 1970 р. на цвинтарі Уар. Права. Церква св. Івана в Дакотон Сіті, Н. Я.

Вічна йому Пам'ять!
В. В. Галич, секр.

ЕДВАРД ГОЛОВЧАК, член УНС Відд. 146 ім. І. Франка, Дітроїт Міч., помер 19 жовтня 1970 р. на 44-му році життя. Покійний народився в Гемтреку, Міч. Став членом УНСОюзу в 1943 р. Залишив в смутку дружину Наталю, сина Давида, Марка, Едварда та близьку і дашу родину. Похорон відбувся 23 жовтня 1970 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Дітроїті, Міч.

Вічна йому Пам'ять!
Г. Корбак, секр.

ЮРКО КАПІЩАК, член Відд. 478 УНС в Торонто, Онт., помер 10-го жовтня 1970 р. на 57 році життя. Покійний народився в 1913 році в Горохоловці, Україна, членом УНСОюзу став в 1951 р. Залишив в смутку дружину Наталію, дочки Катерину і Славу, та сина Микола. Похорон відбувся 14-го жовтня на цвинтарі Глендейл Меморіал Гарденс в Рексдейл, Онт., Канада.

Вічна йому Пам'ять!
В. Остапчук, секр.

РОЗАЛІЯ ПОПЕЛЬ, членка Відд. 192 УНС Т-на Запор. Січ в Гемтреку, Н. Я., померла 21-го жовтня 1970 р. на 46-му році життя. Покійна народилася 30-го жовтня 1924 р. в селі Сенків повіт Бучач, стала членом УНСОюзу в 1951 році. Залишила в смутку мужа Павла, сина Едварда, дочку Мері Даді в Герімері Н. Я. та стареньку маму і двох братів, які живуть у Польщі. Похорон відбувся 24-го жовтня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Гемтреку, Нью-Йорк.

Вічна їй Пам'ять!
Яр. Сенишин, секр.

АНТІН КОВАЛЬСЬКИЙ, член УНС Відд. 277 св. І. Хрестителя в Гартфорд, Конн., помер 25-го жовтня 1970 р. на 83-му році життя. Покійний народився в 1887 році в Ватковці, п. Бродів. Став членом УНСОюзу в 1939 р. Залишив в смутку дочки Юлію, Анну, Гелену і Марію, 6 внуків і 3 правнуки. Похорон відбувся 28 жовтня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Глестонбері, Конн.

Вічна йому Пам'ять!
Е. Гомотюк, секр.

КАТЕРИНА АТЛАС — членка УНС Відд. 361 Т-на Дістер в Нью-Йорку, пом. 8. 9. 1970 на 71-му році життя. Покійна народилася в 1899 році в Україні, стала членкою УНСОюзу в 1934 році. Залишила в смутку двох дітей дочка Стелла Бандровська і Володимир Атлас. Похорон відбувся 9-го серпня 1970 р. на цвинтарі Кальварія в Нью-Йорку.

Вічна їй Пам'ять!
В. Вишванський, секр.

КАТЕРИНА АТЛАС — членка УНС Відд. 361 Т-на Дістер в Нью-Йорку, пом. 8. 9. 1970 на 71-му році життя. Покійна народилася в 1899 році в Україні, стала членкою У